ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Τὸ Σουέζ καὶ οἱ "Αγγλοι

Ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος σχο[λιάζει] ποικιλοτρόπως τὰ γε[γονότα] ποὺ σχετίζονται μὲ [τὸ] πρόβλημα τοῦ Σουέζ. Γε[νικῶς] ὅμως εἶναι ἡ ἀντιπά[θεια] πρὸς τὰς ἀγγλικὰς με[θόδους] καὶ ἐπιδιώξεις. Ἰδοὺ [τί] γράφουν χαρακτηριστικαὶ κρί[σεις]:

«Στόχος τῶν Ἀγγλογάλλων»

«Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, [ἐπὶ] τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ [ἐπι]τρέπω πορεία τοῦ σχεδί[ου] περὶ Ἀσκήψεως διὰ τὴν [ἀπο]θεωσιν τῆς Ἀ[σ]ώρυγος τοῦ [Σου]έζ, ἐξηκολούθει καὶ χθὲς, [ἀ]μελοῦσα μετὰ προσοχῆ τὴν [ἀπά]ντησίν, πρὶν δώσῃ τὴν ἀ[πά]ντησίν της εἰς τὴν πρόσ[κλησιν] τῶν Δυτικῶν Δυνάμε[ων] προκειμένου νὰ δεχθῇ ἢ [ἀπο]κρούσῃ τὴν προ[τ]ασιν [τῶν] διατυπώσῃ ἰδικά, τῆς [ἐ]νδεχομένας προτάσεις. Ἡ κυρία προ[σπάθεια] τὴν ὁποίαν κατέβαλε [ἡ Κυβέρνησις] ἐστρέφετο πρὸς τρεῖς διευ[θύνσεις]. Ἡ μία καὶ ἡ πρώ[τη] νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκέ[ντρωσιν] περὶ ἑαυτὴν τοῦ Ἀρα[βικοῦ] κόσμου, τῆς ὁποίας, ἡ [ἡγεσία] θὰ ἦ ὁ μεγά[λυτερος] ἀν ὄχι καὶ ἡ ὁλική, [ὑπὸ] τὴν κατεύθυσιν αὐτῆς τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσ[εως]. Δεύτερη νὰ θέλῃ νὰ γνωρίζῃ πόσοι [καὶ] ποῖοι εἶναι οἱ φίλοι της, [ἐπὶ] τὴν κεφὴν τελείως τὰ νήματα [τῆς] ἐπικοινωνήσεως μὲ τὴν Δύσιν [καὶ] ἀποδοθῇ εἰς ἕνα ἀγῶνα [ἐπιβ]ιώσεως ἢ θανάτου πρὸς αὐτ[ήν], ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλ[λωμεν] ὅτι ὅσον σοβαρὰ καὶ [ἰσχυρὰ] εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς Διώ[ρυγος] διὰ τοὺς Ἄγγλους καὶ [τοὺς] Γάλλους, ὁ κύριος ὅμω[ς λόγος] τῶν, ἐσθέσης τῆς εὐ[ρωπαϊκῆς] εἶναι ἡ Αἰγυπτιακὴ [ἐθνικο]απελευθερωτικὴ ἐπανάστασις καὶ [ἡ ἐλπίδες] καὶ φιλοδοξίαι, μὲ [τὴν ὁ]ποίας ἤγειρεν αὐτὴ ὄχι [μόνον] τὸ πνεῦμα τοῦ Αἰγυπτι[ακοῦ] λαοῦ μὲ τὰς ἐπιτυχίας [τοῦ], ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἀ[ραβικῶν] ἐθνῶν.

«ΤΟ ΒΗΜΑ»

Ἡ στάσις τοῦ Ἰράκ

«Ἀπετέλεσε πλῆγμα σημαν[τικὸν] κατὰ τοῦ συμφώνου [τῆς] Βαγδάτης ἡ ἐκ μέρους [τῆς] Κυβερνήσεως τοῦ Ἰράκ [ἀνεπ]ιφύλακτος ἐπιδοκιμασία [τῆς] ἀποφάσεως τοῦ Νασέρ [περὶ] ἐθνικοποιήσεως τῆς διώ[ρυγος] τοῦ Σουέζ. Τὸ Ἰράκ [ἦτ]ο ὁ πιστότερος ἕως χθὲς [σύμ]μαχος τῆς Μ. Βρετανί[ας], τὸ κύριον στήριγμα τῆς [ἐπιρ]ροῦσίας της εἰς τὴν Μέ[σην] Ἀνατολήν. Πρὸ ὀλίγων [ἡμερ]ομάδων ὁ ναυάρχος βασι[λεὺς] τοῦ ἐγίνετο δεκτὸς μὲ [τιμὰς] ἐξαιρετικὰς τιμάς [εἰς] τὸ Λονδῖνον καὶ ἐφιλοξε[νήθη] ὑπὸ τῆς Ἐλισάβετ εἰς [τὸ] ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιν[γκαμ]. Ἤδη, μὲ τὴν σαφῶς [ἀντι]αγγλικὴν ἐκδήλωσι τῆς [Κυ]βερνήσεις τῆς Βαγδάτη[ς δη]μιουργεῖ τὰς προϋποθέ[σεις] ἀνατροπῆς τῶν βάσεων [τοῦ] συμφώνου, κύριος σκο[πὸς] τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ διχα[σμὸς] τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου [καὶ] θέτει τὴν βρετανικὴν πο[λιτικὴν] ἐνώπιον νέων προ[βλημάτων], τὰ ὁποῖα εὑρί[σκον]το ἐντελῶς ἔξω ἀπὸ [τοὺς] ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς ἀνησυχίας τοῦ Φόρειν Ὄφις.

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Τὰ κουρελόχαρτα

Αἱ πληροφορίαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἐπικρατήσασαν εἰς Πόρτσμουθ φιλοπόλεμον ἀτμόσφαιραν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ στρατιωτικῶν μονάδων, ἀρκοῦν διὰ ν' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ἤδεν προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπον νὰ δημιουργήσῃ πολεμικὴν ψύχωσιν εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν. Εἶναι μ' χρὶς ἐλπίς σημαίου δικαιολογημένη ἡ προσπάθεια αὐτή. Ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Ἤδεν ἄραγε τοῦτο: Πρῶτον, ν' ἀναχαιτήσῃ ἐσωτερικῶς τὸ γόητρόν του καὶ ὀπίσω τῶν ἀποτυχιῶν του εἰς τὸ Κυπριακόν. Δεύτερον, νὰ καταπιεσθῇ τὰ ἀραβικὰ κράτη, ὥστε ν' ἀποφύγουν εἰσαγωγὴ τοῦ ἀσυμφόρους διὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἀπαφάσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πετρέλαια τῆς Μ. Ἀνατολῆς. Ἀλλ' ὁ κ. Ἤδεν ἀπατᾶται καὶ οὐδὲν τὴν φορᾶν. Διότι τὰ ἀραβικὰ κράτη ἔχουν κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ, ἐξ ἄλλου, οὐδεὶς ἀπολύτως, πιστεύει ὅτι θ' ἀπεφάσιζε ποτὲ ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις ν' ἀσκήσῃ βίαν ἐναντίον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ μὲ ἐκδηλον τὴν Σοβιετικὴν εὐσίαν ἔναντι τῆς Αἰγύπτου. Ἂν πάλιν ὁ κ. Ἤδεν κινῇ στρατοὺς καὶ στόλους διὰ ν' ἀσκήσῃ πίεσιν, ὥστε νὰ εὕρῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, συνηγόρους τῆς διαθέσεώς του, τοῦτο ἐξηγεῖται μόνον ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ τὰς ἐπιδιώξεις του. Ὅσον διὰ τὰ πολεμικὰ ἐμβατήρια καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, μὲ τὰς ὁποίας προπέμπονται οἱ ἀναχωροῦντες στρατιῶται, αὐτὰ ἐξ ἄλλου θὰ ἔχουν τὸ ἀποτελέσματα ποὺ ἀνομένει ὁ κ. Ἤδεν. Ἀποδεικνύουν ἁπλῶς ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐλευθερίαν, εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν αὐξάνεται ὅταν πρόκειται διὰ τὰ συμφέροντά της. Οἱ χάρται τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τὰ Καταστατικὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι δι' αὐτὸν ἡν κουρελόχαρτα...

«Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Μουσσολίνι καὶ Ντάλλες

Ὁ πολὺς κ. Ντάλλες τὸν ὁποῖον ὁ «ἐλεύθερος» κυβερνητικὸς τύπος ἐμφανίζει ὡς «διαχωρίζοντα τὰς εὐθύνας του» ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ πολιτικὴ στὸ ζήτημα τοῦ Σουέζ μὲ νεώτερες δηλώσεις του ἐγκρίνει τὶς πολεμικὲς προετοιμασίες τῆς ἀποικιακῆς Ἀγγλίας καὶ τὶς «ἐπιδείξεις ἰσχύος» σὲ βάρος τῆς Αἰγύπτου. Κατὰ τὶς ἴδιες πληροφορίες ὁ κ. Ντάλλες ἀναπτύσσει μάλιστα τὴν γνωστὴ θεωρία ὅτι «ἡ ἑτοιμότης διὰ τὴν χρησιμοποίησιν βίας εἶναι πολλάκις ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τὴν χρησιμοποίησιν βίας». Πρόκειται γιὰ τὴν ἴδια θεωρία ποὺ ὑπεστήριξεν ὁ Μουσσολίνι ὅταν ἑτοιμάζετο γιὰ τὴν Δημιουργία τοῦ Ἰταλικοῦ ἰμπέριουμ: «Ἂν θέλῃς εἰρήνη» προετοιμάζου διὰ πόλεμον». Μήπως ὁ μίστερ Ντάλλες ἐζήλωσε τὴν δόξα τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος;

«Η ΑΥΓΗ»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας τῆς πόλεώς μας καὶ Ἐπαρχιῶν ὅτι, παρελήφθη νέον φορτίον ἐκ τῶν περιφήμων Ἀγγλικῶν Ὑδροχρωμάτων ΧΟΛΕ εἰς ὅλας τὰς ἀποχρώσεις.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου παρελάβομεν τὸ πλαστικὸν χρῶμα RAPODEC τὸ ὁποῖον βασιζόμενον εἰς ΝΑΥΛΟΝ, στεγνώνει ἀμέσως, εἶναι μεγίστης ἀντοχῆς καὶ ἐμφανίσεως, καὶ γενικὰ ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς χρωματοβιομηχανίας.

Προσοχή. Τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ μας πωλούμενα χρώματα ΣΙΣΚΟΛΙΝ τοῦ αὐτοῦ ἔργοστασίου εἶναι ἡ παρὰ τοῦτου παραγωμένη Δευτέρα ποιότης τὴν ὁποίαν δὲν ἐγγυᾶται.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΠΑΚΑ
Ἑρμοῦ 13

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Η ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ

Ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσου ἐλαβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 24-7-56 παρατηρεῖται ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν νὰ καταργηθῇ ἡ ἐν Πάτρας ἐδρεύουσα Ἀνωτέρα διοίκησις Χωροφυλακῆς.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Χωροφυλακῆς, ἡ ἐδρεύουσα εἰς Πάτρας δὲν πρόκειται νὰ καταργηθῇ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἡ ὁδὸς 111

Κύριε Διευθυντά,

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ πληροφορήσω τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀγῶνος τῆς πόλεως, διότι πιθανὸν νὰ μὴ παρεληφθεῖς γνῶσιν τῆς, ὅτι κατόπιν μακροχρόνιου τεχνικῆς ἐργασίας παρὰ τῇ Νομαρχιακῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἠλείας διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ 111, χρησιμοποιηθέντος ἑνὸς ὁλοκλήρου παλαιοῦ πιστώσεως ἐκ δραχ. 80.000 (τοῦ μόνου διατεθέντος ποσοῦ διὰ τὴν 111, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 καὶ ἐντεῦθεν), ἤρχισαν ἀπὸ πενθημέρου ἡ καθημερινὴ θερινὴ λεωφορειακὴ συγκοινωνία διὰ τῶν ΚΤΕΛ Ἀχαΐας μέχρι Δάφνης Καλαβρύτων, ὡ. τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ μαΐου, συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ ταύτης, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940. Μολονότι ἐξ τούτου δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ, ὡς καλῶς νοουμένη συγκοινωνία, οὐχ ἧττον ὅμως τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐπιτυγχάνεται ἔστω καὶ πλημμελὴς λεωφορειακὴ συγκοινωνία μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ἀρκαδίας, ἀποτελεῖ τραγικωτάτην ἀπόδειξιν, ὅτι διὰ τὴν τελικὴν ἀποπεράτωσιν τῶν 22 χιλιομέτρων, ἄ αὐ σοβαρῶν τεχνικῶν ἔργων δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι, ὡ. ὑποστηρίζουν οἱ καλοθελῆταί, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποκαλύπτεται μία ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος ἀντίδρασις.

Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος ἐνδιαφέρεται πράγματι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ, ἐπιβάλλεται, ὅπως ἀποφασισουν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐκδράμουν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἕνα ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιληφθοῦν τὰς διὰ τῆς ὁδικῆς αὐτῆς ἀρτηρίας ἐπιδιωκομένας οἰκονομικὰς ὠφελείας τῆς Πόλεω, ἡ ὁποία πόλις δὲν πόκειται νὰ συνδεθῇ μόνον μὲ ὁλόκληρον τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκτήσῃ μίαν εὐρυτάτην καὶ πλουσίαν Ἐνδοχώραν εἰς ὄφελος τοῦ δοκιμαζομένου ἐμπορίου της.

Καὶ ἐρωτῶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀγῶνος: Τί ἀπέγινεν ἡ περίφημος πίστωσις τῶν δραχμῶν 400.000 ἢ τόσον διατυμπανισθεῖσα διὰ τῶν συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων τῆς πρὸς τοῦ; ὅθεν συντελεστάς της; Πῆπως ἐναυάγησεν, ὡς ἤτο φυσικὸν καὶ ἐπόμενον; Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἄ; εἶναι βέβαιο ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος ὅτι ὁ ἀγὼν περὶ τὴν 111 θὰ συνεχισθῇ μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ οὐδεμία δύναμις θὰ κατα στῇ ἱκανὴ νὰ τὸν καταστείλῃ.

Μετὰ τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ἐμποροϋπάλληλος

Εἰδοποίησις

Πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις Πρόσφυγας ἐκ Μ. Ἀσίας ἐλθόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1939 μέσῳ Ρωσσίας.

Καλοῦμεν Ὑμᾶς ἵνα ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ περιληφθῆτε εἰς τὸν κατάλογον καὶ τὰς ἐνεργείας ἃς κάμνει τὸ Σωματεῖον προσέλθητε τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 12ης τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 5 μ.μ. μέχρι 10ης νυκτερινῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σωματείου Ἐναντι Ἁγίας Βαρβάρας, καφενεῖον Δροσοπούλου, ὡς καὶ οἱ πρὸ 15θημέρου ἐγγραφέντες.

Ὁ Πρόεδρος
Ἠλ. Δημητριάδης

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ

Τὸ «Ὄφφενμπαχ ἐντ δὴ Ἀντερνουὼλντ» εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέσχον ἡ Ροὺθ Ἄν Κοζέν, ὁ Τζὼν Κρίζα καὶ ἡ Νόρα Καίη, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς ἐφετεινὲς δημιουργίες τοῦ Μπαλλέτου τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν Μετροπόλιταν ὄπερα. Χορογράφος ὑπῆρξεν ὁ Ἀντονυ Τούντωρ καὶ τὸ μπαλλέτο ἐβασίσθη εἰς ἐπιλογὰς ἐκ τῆς μουσικῆς τοῦ Ὄφφενμπαχ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ζωντανοὶ ἐλέφαντες

Ἢ ΟΙ ΞΑΝΘΕΙΕΣ «ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ»

Ζωντανοὶ ἐλέφαντες εἰς τὰς Ἥνωμ. Πολιτείας δὲν ὑπάρχουν, ὅμως ψόφιοι ὑπάρχουν ὅσοι θέλετε. Ὁ Μᾶρκ Τουαίν εἰρωνεύθηκε εὐθυμα καὶ χαρέκκα τοῦ; στενοκέφαλους ἀστυνομικούς, πού, γεμάτοι ὑπερέκεια, κυνηγοῦσαν σ' ὅλο σχεδὸν τὸν κόσμο, ἕνα δραπέτη ἐλέφαντα, ἐ ῷ ἔκεῖνος, τὴν ἴδια ἀκριβῶς ὥρα, ξεψυχοῦσε στὴν πίσω αὐλὴ τοῦ κτιρίου τῆς Δ.ευθύνσεω Ἀσφαλεία. Ἔχει τὸν βρῆκαν ἀπὸ τὴν μυρωδιά του.

Τί συμβαίνει ὅμως μὲ τοὺς ψόφιους ἀμερικανικοὺς; ἐλέφαντας, ἔγιναν περισσότεροι ἢ λιγώτεροι;

Ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν μυρωδιά, ἔγιναν περισσότεροι.

Νὰ καὶ μερικὰ παραδείγματα:

Πρῶτον. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ κυνηγοῦσαν τὸν ἐλέφαντα, οἱ ἐπισημοι καὶ ἀνεπίσημοι ἀστυνομικοὶ κυνηγοῦσαν καὶ κάποιες φανταστικὲς «ξανθομάλλες κατασκοπίνες», ποὺ τάχα κλέβουν τὰ ἀμερικανικὰ στρατιωτικὰ καὶ τεχνικὰ μυστικά. Μὰ ξαφνικά, ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Κῆρυξ — Βῆμα τῆς Ν. Ὑόρκη.» Στιούαρτ Ἄλσοπ, στὸ ἄρθρον του «Χωρὶς τὶς ὡραῖες ξανθομάλλες κατασκοπίνες» ἀνακοινώνει ὅτι εἰς ἕνα βιβλιοπωλεῖον τῆς Νέας Ὑόρκη, βρέθηκε ἕνα σοβιετικὸ τεχνικὸ ἐγχειρίδιον, τὸ ὁποῖον περιέχει τέτοιες ἀνακαλύψεις καὶ τέτοιες τεχνικὲς λύσεις, ποὺ γιὰ τοὺ, Ἀμερικανικοὺ, ἐπιστήμονες ἀποδείχθηκαν νέα, εἶναι «ἀντιπωσιακὸς νεωτερισμός». Ὁ Ἄλσοπ γράφει: «Εἰς τὸ βιβλίον αὐτό, περιλαμβάνονται... μερικὲ, πλευρὲ, τῆς τεχνικῆς τῶν κινηματῆρων δι' ἀτμοπράσεως, ποὺ εἶναι νέες διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐδικοὺς. Συνεπῶς, δὲν μποροῦσαν οἱ σοβιετικοὶ κατάσκοποι νὰ μᾶς κλέψουν αὐτὲ, τὶς ἰδέες διότι, ἀπλούστατα, τέτοιες δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ».

Ὁ ἐλέφας βρῆκε ἄδοξο τέλος κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ Καπιτωλίου.

Παράδειγμα δεύτερο. Μερικὰ κτηνοῦρια σοβιετικὰ ἀεροπλάνα πέταξαν πάνω ἀπὸ τὴν Κόκκινη πλατεῖα, ὅπου γινόταν παρελαση. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Πενταγώνου ποὺ κυνηγοῦν ἐλέφαντες, ἀπεφάσισαν ἀμέσω, ὅτι θὰ πρόκειται γιὰ ἀεροπλάνα ἀμερικανικῆς κατασκευῆς ποὺ τὰ μυστικά τῆ, τὰ ἔκλεψαν οἱ «ξανθομάλλες κατασκοπίνες». Ψάξε, λοιπόν, νὰ βρῆς τὶς ξανθομάλλες! Τὶς ἀναζήτησαν. Ἔψαξαν. Μὰ δὲν τὶς βρῆκαν πουθενά.

Καὶ αἰφνιδίως, τὸ περιοδικὸ «Ἀδιέξοδον γουήκ» δημοσίευσε φωτογραφίες ποὺ παρουσιάζουν αὐτὰ τὰ μυστηριώδη ἀεροπλάνα. Ὁλόκληρες ταξιαρχίες ἀπὸ ἀστυνομικοὺ, κινήθηκαν πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτη τοῦ περιοδικοῦ.

Ἀπὸ ποῦ τὰ ἔμαθες; Ποιὸς σὲ πληροφόρησε; Ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ σήκωσε τοὺ, ὤμους: «μά, τὸ πρακτορεῖον «Σοβφότο» μᾶ, ἔστειλε τί; φωτογραφίες, εἰς ἀπάντησιν παρακλήσεώς μας. Δὲν εἶναι κανένα μυστικό». Εἰ; τὰς ΗΠΑ τέτοιο μοντέλο εἶναι ἀκόμη ἄγνωστο, ἐνῷ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἀεροπλάνα τέτοιου εἴδους δὲ ἀποτελοῦν κανένα μυστικό. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἐλέφας ψήφησε στὴν πίσω αὐλὴ τοῦ Πενταγώνου...

Τρίτο παράδειγμα. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Χέμφρη, σύμφωνος πάντοτε μὲ τὰ γραφόμενα τοῦ Ἄλσοπ, ἔμαθε ἀπὸ ἕνα Ἄγγλο βιομήχανο ποὺ εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, πῶ, «ἡ σοβιετικὴ μεταλλουργία καθόλου δὲν ὑστερεῖ σὲ σύγκριση μὲ τὴν ἀγγλική». Τὸ γεγονὸς προξένησε κατάπληξη στὸν Χέμφρη: ἦταν βέβαιος ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἀνίκανοι μόνοι τοι, μὲ τὸ μυαλό τους, νὰ κατορθώσουν κάτι καὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κυνηγοῦν τὰ ξένα μυστικά. Ἀποδεικνύεται ὅμως, ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺ; ἀνθρώπους μπορεῖ νὰ διδαχθῇ κανεὶς πολλὰ πράγματα.

Τὸ μάθημα εἶναι διδακτικό. Ὅποιος διαβαίνει τὸν κόσμο μὲ τὴ μύτη ψηλά, δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανο, νὰ μὴ προσέξῃ τὸν ἐλέφαντα, ποὺ θᾶχῃ ψόφησει στὴν πίσω αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ.

Δ. ΖΑΣΛΑΒΣΚΥ
(«Πράβδα», 6 Ἰουλίου 1956)

ΚΑΠΕΛΛΑ ΤΥΠΟΥ ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ διευθυντὴς μιᾶς γνωστῆς ἀγγλικῆς ἑταιρείας κατασκευῆς καπέλλων, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ πολλὰς χώρας τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, θὰ ἐπιδείξῃ μεταξὺ τῶν τελευταίων μοντέλων του καὶ δύο καπέλλα τύπου «Ρομπὲν τῶν Δασῶν» καὶ «Μάμπο». Τοῦ μοντέλου «Ρομπὲν τῶν Δασῶν» ὑπάρχουν δύο «ἐκδόσεις» καὶ τοῦ «Μάμπο» τέσσερεις. Ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ τὰ ἐπσναστατικὰ αὐτὰ μοντέλα ἀνδρικῶν καπέλλων, ἱδρύθη πρὸ 90 καὶ πλέον χρόνων καὶ ἔχει περὶ τοὺς 220 εἰδικευμένους ὑπαλλήλους.

ΟΙ ΒΕΝΤΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐλάχιστες κυρίες τῆς γενεᾶς μας γνωρίζουν τὴν εὐγλωττον «γλῶσσαν» τῆς βεντάλιας, ἁπλῶς διότι δὲν εἶχαν ποτὲ ἕνα ἀπὸ τὰ κομψὰ αὐτὰ ἐξαρτήματα, τὰ ὁποῖα κάποτε ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰ σαλόνια τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ βεντάλιες γίνονται πάλι τῆς μόδας. Ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐπιδείξεις μόδας, εἰς ἐπισήμους χοροὺς καὶ διαφόρους ἄλλας περιστάσεις.

Οἱ βεντάλιες κατασκευάζονται σχεδὸν μόνον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡρισμένοι κατασκευασταὶ «ριπιδίων», ὅπως ὁ κ. Μπήλ—Γκάννερ εἰς Τσέλση τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος κατασκευάζει καὶ διορθώνει βεντάλιες 50 ἔτη. Ἔχει διάφορα ἐργαστήρια, δυσκολεύεται ὅμως νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ζήτησιν. Τὰ ὑλικά, ποὺ χρησιμοποιεῖ ποικίλλουν: φίλντισι, παλαιὲς δαντέλλες, πτερὰ στρουθοκαμήλου, νάϋλον καὶ πλαστικαὶ ὕλαι. Ὁ κ. Μπήλ—Γκάννερ κατασκεύασε τὴ βεντάλια τὴν ὁποίαν προσέφερεν ἡ Βρετανικὴ Ἕνωσις Κατασκευαστῶν Ριπιδίων εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἐλισάβετ κατὰ τὴν Στέψιν της.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΛΗΜΑ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου διανομῆς

Θὰ φέρῃ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν εἰς τὰς νήσους

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗ

Β'

Συνεχίζων τὰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. Γουναράκης: ἀνεφέρθη εἰς τὸ πρόγραμμα δράσεως τῆς ΔΕΗ εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἤδη, ἀρχίζει τὸ μέγα στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προσφάτου νομοθετήματος, δηλαδὴ τῆς διενεργείας ὅλων ἐκείνων τῶν πράξεων ποὺ θὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν ἐπιτευξιν τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἔταξαν οἱ νομοθέται τοῦ 1950 καὶ τοῦ 1956 σχετικῶς μὲ τὴν ΔΕΗ.

Τὸ βάρος τῆς ἀποστολῆς ἐπιπίπτει ἀκέραιον ἐπὶ τῆς ΔΕΗ, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, τὸ Κράτος παράσχῃ εἰς αὐτὴν, ὅπως μέχρι σήμερον ἔπραξε, τὰς δυνατότητας τῆς ἱκανονικῶς λειτουργίας της. Τὸ θέμα, τολμῶ νὰ πιστεύω, θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον δευτέρου νομοθετήματος, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὀργανωθῇ πλήρως καὶ ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ἀπαιτήσεων, τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Κράτους, θὰ χειρίζεται τὴν ἐνεργειακὴν πολιτικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σήμερον, κατὰ τὴν ἱστορικὴν διὰ τὴν ΔΕΗ καὶ διὰ τὸν τόπον μας ἡμέραν, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς μεταδώσω τὰς σκέψεις ποὺ κατευθύνουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ ὡ; πρὸς τὸν τρόπον ἐνεργείας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων ποὺ γεννᾶ τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιον. Πρίν, ὅμως, σᾶς μεταδώσω τὰς σκέψεις αὐτάς, ἐπιβάλλεται, δι' ὅλων, νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ ἑνὸς βασικοῦ δεδομένου.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν σκοπῶν τοῦ νομοσχεδίου δὲν εἶναι δυνατὸν ὡ; διὰ μιᾶς νὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς; ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Οἱ παλαιότεροι ἐξ ὑμῶν θὰ ἐνθυμοῦνται τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκοντο αἱ Ἀθῆναι, ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ των εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν, τὸ 1925, ὅταν συνωμολογήθη ἡ σύμβασις μὲ τὴν Πάουερ. Ἀπῃτήθη χρόνος σημαντικὸς διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Πάουερ εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς τῆς πρωτευούσης, πρῶτα, διὰ τῆς συνενώσεως τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Παραγωγῆς μὲ τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν Διανομῆς εἰς ἑνιαίαν ἐπιχείρησιν, τὴν ΗΕΑΠ, καὶ, δεύτερον, διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν διαφόρων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ποὺ ὑπῆρχαν τότε εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Ἐ εἶνο ποὺ ὑπόσχεται ἡ ΔΕΗ, εἶναι τοῦτο: Νὰ μὴ χαθῇ τοῦ ε μία ἡμέρα ἀπὸ τὸν χρόνον ποὺ ἀπαιτεῖται ἀντικειμενικῶς διὰ νὰ γίνουν πραγματικότης αἱ σκέψεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας διαπνέεται ἡ Διοίκησίς της.

Καὶ ο